

Keskiviikkoaamu, kello 9.00. Ovet aukeavat, ihmisiä alkaa virrata. Ohikulkumatkalaiset pistäytyvät pöytien ääreen tutkimaan mitä erikoisimpia vimpaimia ja pulmia. Jotkut jopa toteavat, että eihän tämä ole sitä samaa matikkaa, mitä koulussa opiskellaan. Oikeassa ovat.

Tämän vuoden konsepti eli paritöinä suunnitellut ja toteutetut pienet pajakokonaisuudet oli kokeiluna suhteellisen onnistunut. Jokainen aihealue oli siis yhden ryhmän vastuulla, mikä omasta puolestaan antoi opiskelijoille mahdollisuuden syventää materiaaleihinsa liittyvän teorian tuntemusta. Ohjaajia yritettiin rohkaista tutustumaan osa-alueidensa matemaattiseen taustaan oheiskurssilla, ja verkkojen osalta tämä onnistuikin.

Itse scifest meni todella nappiin, ja pajoissa riitti tohinaa. Myös jokainen ohjaaja tuntui nauttivan hommastaan, ja heistä voikin olla useita halukkaita ensi vuodelle. Voisimme kysellä alustavasti kiinnostusta kaikilta. Kävimme aina omasta pajasta ehdittyämme vilkuilemassa non-stop -toimintaa, ja kaikki vaikuttivat ottavan tilanteen hyvin haltuun. Vertausohjauksen suurin anti onkin juuri tapahtuman suunnittelussa ja järjestelyssä.

Uusia ideoita ei kuitenkaan juuri syntynyt, vaan suurin osa hyödynsi edellisvuosien antimia. Tämä on ymmärrettävää, sillä kaikki LuMan tarjonta oli opiskelijoille vielä uutta eikä heillä ollut riittävästi tuntemusta siitä, mitä on jo olemassa ja mitä ei. Suunnittelua hankaloitti myös omalta osaltaan se, että me vertaisohjaajat olimme poissa juuri kriittisimmän ajan helmikuun lopulta huhtikuun alkuun. Opiskelijat eivät toki olleet ilman ohjausta, sillä Tommi Sallinen hoiti tehtäviämme poissaolomme ajan, mutta varsinaista työskentelyaikaa meidän vertaisohjaajien säästyksellä jäi lopulta vain parisen viikkoa. Siinä vaiheessa kaikki olivat jo valinneet aiheensa ja työkseen jäi lähinnä niiden hiominen.

Mathematics Visualisation Media -kurssin tavoite oli ymmärtääksemme syventää pajojen sisältöjen matemaattisen taustan ymmärrystä ja oppia tapoja havainnollistaa matematiikan sisältöjä, mutta tavoitteesta jäätiin mielestämme jonkin matkaa. Aiheet olivat kiinnostavia, mutta osaltaan englanninkielinen opetus, osaltaan muun muassa topologian termistön runsas käyttö tekivät sisällöistä hankalampia kuin olisi suotavaa. Keskusteluissa ohjattavien kanssa kävi ilmi, että suurin osa opetuksesta meni ensimmäisen vuoden opiskelijoita yli hilseen, ja jopa meillä oli rutkasti hankaluuksia pysyä mukana. Itse asissa tipuimme kärryiltä välillä ihan kokonaan (etenkin Ville). Kurssin tavoitteet ovat hyvät, mutta sen toteutus vaatii vielä hiomista, jotta opiskelijatkin saisivat mahdollisimman suuren hyödyn kaikesta kuulemastaan.

Ehdotammekin jotakin uutta: pajamme tarvitsee kipeästi uusia ideoita, sillä kuulemamme mukaan samat materiaalit ovat olleet kierrossa jo useat vuodet. Ne kyllä toimivat, mutta opiskelijat saivat kurssista paljon enemmän irti jos he pääsisivät myös suunnittelemaan uusia sisältöjä. Ensi vuonna on mielestämme aika uudistaa tarjontaa, mikä ei tosin tarkoita, että aikaisemmat materiaalit olisi jätettävä kokonaan syrjään ja että olisimme suurten hankintojen edessä. Lisäksi tarkoituksenamme ei todellakaan ole tyrmätä

ranskalaislehtorien opetusta, päinvastoin. Parasta ensi vuoden ohjaajien kannalta olisi integroida luennot osaksi pajakokonaisuuksien kehittämistä. Tämä tukisi myös uutta kurssimallia, sillä pajatoiminta on keskitetty yhden kurssin alle, jonka voi suorittaa haluamassaan laajuudessa. Kyse ei siis olisi enää kahdesta erillisestä kurssista vaan yhdestä saumattomasta kokonaisuudesta, jonka erinäiset sisällöt tukisivat toinen toisiaan.

Mielestämme olisi luontevaa aloittaa pajatoiminta jo syksyllä, jolloin suunnittelulle ja toteutuksen harjoittelulle jäisi yllin kyllin aikaa - erityisesti tämä on tarpeen, jos mukaan halutaan uusia ideoita ja materiaaleja. Näin toimitaan esimerkiksi fysiikan vastaavalla kurssilla: mahtipontinen kokonaisuus vaatii muovautuakseen paljon aikaa ja ajatustyötä, mikä toisaalta taas näkyy onnistumisina itse SciFest-viikolla.

Kun ohjattavat esittäisivät toteuttamiskykyiset raakileensa ohjaajille, saataisiin tarkasti selville, mitkä ovat kunkin minipajan kannalta olennaiset matematiikan osa-alueet. Tämän pohjalta opetuskin palvelisi kohdettaan eli itse opiskelijaa. Vaihtoehtoisesti opiskelijoille voisi tarjota muutamia laajempia aihekokonaisuuksia joihin liittyen he voisivat ideoida pajoja, sillä ensimmäisten vuosien opiskelijoilla ei vielä välttämättä ole käsitystä mistä kaikesta niitä voisi luoda. Luentojen tai vastaavan kontaktiopetuksen pohjalta raakaversioiden muokkaaminen kohti varsinaista projektia olisi helppoa. Oppilaat voisivat myös esimerkiksi laatia kurssia varten jonkinlaisen esseen pajasisällön matemaattisesta taustasta. Koska koko scifestin tavoitteena on popularisoida tiedettä, ajatus vankasta tietopohjasta käy järkeen, sillä miten laajastakin aihealueesta on mahdollista valita juuri ne tärkeimmät sisällöt tai kuinka niitä voi kattavasti esitellä, jos ei tunne, mihin mikäkin sovellus perustuu?

Parityökonseptilla oli tosin myös negatiivinen puoli: jokainen pajoista oli ajoittain suorastaan autioina, sillä ohjaajat eivät ymmärrettävistä syistä kykene olemaan paikalla koko viikkoa yhtä soittoa. Tyhjiys näytti jokseenkin ankealta. ”Money comes to money,” kuten Ville eräänä päivänä tokaisi: mitä suurempi ihmisjoukko pajassa kerralla touhusi, sitä enemmän porukkaa se veti entisestään. Autiot pöydät suorastaan työntävät kävijöitä pois. Opiskelijat voisivat tutustua sen verran toistensa pajoihin, että osaisivat niitä auttavasti pyörittää. Tämä voisi olla hedelmällistä myös kurssin tavoitteiden kannalta, jos ohjaajat antaisivat toisilleen palautetta ja tukea pitkin syksyä.

Osaltaan sählinkiä koitui myös järjestäjien puolelta. Mainostus paikallisissa lehdissä ei ollut hääppöistä, seminaaritila puuttui ja yleisökään ei tuntunut löytävän paikalle. Tapahtuman nettisivuilta ei löytynyt tapahtumapaikan osoitetta eikä esimerkiksi kellonaikoja (“tapahtuma järjestetään 10. - 13.4.2013 Joensuussa ja lähiympäristössä”).

Yksi lisäsyys kehittää pajamme sisältöä on osaltaan myös ensi vuoden tema eli tulevaisuus. Toisin kuin tämänvuotinen vesi, uusi tema olisi ainakin jollakin tasolla mahdollista integroida pajasisältöihin esimerkiksi tulevaisuutta tehneiden matematiikan alojen puitteissa. Mutta ensi vuoden SciFesthän on vasta hamassa tulevaisuudessa...